II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

2004. gada 7. maijs

par valsts atbalstu ko Itālija (Sicīlija) plāno piešķirt lauksaimniecības nozarei

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004)1633)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(2006/620/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu [1], un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 88. panta 3. punktu Itālija 2001. gada 2. marta vēstulē, kas reģistrēta 2001. gada 5. martā, informēja Komisiju par atbalstu, kas paredzēts ar Sicīlijas reģiona likumu Nr. 27/2000 *Provvedimenti urgenti per l'agricoltura a seguito dello sciopero degli autotrasportatori* (Neatliekami pasākumi, lai kompensētu kaitējumu, ko lauksaimniekiem radīja autopārvadātāju streiks, turpmāk Sicīlijas reģiona likums Nr. 27/2000).

(2) Atbildot uz Komisijas dienestu 2001. gada 21. aprīļa teleksu AGR 009603 un 2001. gada 18. decembra teleksu AGR 034235, Itālija nosūtīja papildu informāciju 2001. gada 7. novembra vēstulē, kas tika saņemta un reģistrēta 2001. gada 13. novembrī, un 2002. gada 31. jūlija vēstulē, kas tika saņemta un reģistrēta 2002. gada 5. augustā.

(3) Komisijas dienesti ar 2002. gada 20. septembra teleksu AGR 022152 lūdza sniegt papildu paskaidrojumus un informāciju.

(4) Tā kā atbilde netika saņemta, Komisijas dienesti ar 2002. gada 20. decembra teleksu AGR 30656 nosūtīja Itālijas valsts iestādēm atgādinājumu un aicināja tās sniegt atbildi mēneša laikā.

(5) Nesaņēmuši atbildi, Komisijas dienesti ar 2003. gada 7. marta teleksu AGR 07156 informēja kompetentās iestādes, ka paziņojums ir jāuzskata par atsauktu saskaņā ar 5. panta 3. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai [2].

(6) Tajā pašā dienā Komisijas dienesti saņēma Itālijas 2003. gada 5. martā sūtītu vēstuli, ko reģistrēja 2003. gada 6. martā un ar ko saskaņā ar Regulas (EK) No 659/1999 5. panta 3. punkta noteikumiem Itālija informēja Komisiju, ka tā uzskata paziņojumu par pilnīgu, jo pieprasītā informācija nebija pieejama, un lūdza Komisiju pieņemt lēmumu saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr 659/1999 4. panta 5. punktu, balstoties uz iepriekš sniegto informāciju.

(7) Ar 2003. gada 27. marta teleksu AGRI 09066 Komisijas dienesti informēja kompetentās iestādes, ka izpildīs to prasību un ka, ņemot vērā pieejamo informāciju, tie, iespējams, ierosinās Komisijai sākt procedūru, kas paredzēta EK Līguma 88. panta 2. punktā.

(8) Ar 2003. gada 25. aprīļa vēstuli (SG(2003)D/229510) Komisija informēja Itāliju, ka attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas noteikti Sicīlijas reģiona likumā Nr. 27/2000, tā ir nolēmusi sākt procedūru, kura noteikta EK Līguma 88. panta 2. punktā.

[1] OV C 127, 29.5.2003.

[2] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Jaunākie grozījumi regulā izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(9) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([3]). Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus.

(10) Komisija saņēma apsvērumus no Itālijas 2003. gada 13. augusta vēstulē, kas tika reģistrēta 2003. gada 18. augustā.

II. SĪKS ATBALSTA APRAKSTS

(11) Paziņotais atbalsts ir paredzēts Sicīlijas reģiona likuma Nr. 27/2000 1. pantā un tā mērķis ir kompensēt individuāliem uzņēmumiem un filiālēm, kas nodarbojas ar EK Līguma I pielikumā noteikto lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību, to kaitējumu, kurš radies autopārvadātāju streika un ceļa bloķēšanas dēļ, kas notika Sicīlijā no 2000. gada 30. septembra līdz 8. oktobrim (plkst. 3 no rīta).

(12) Saskaņā ar sniegto informāciju, streika un ceļu bloķēšanas dēļ nebija iespējams atrast transporta līdzekļus, lai pārvadātu lauksaimniecības produktus, un attiecīgajiem uzņēmumiem tas radīja kaitējumu. Jo īpaši nebija iespējams ne piegādāt produkciju, kas jau bija gatava transportēšanai vai kas bija ievākta un novietota noliktavās, ne arī novākt nogatavojušos ražu, kura pārgatavošanās rezultātā zaudēja tirgus prasībām atbilstīgo kvalitāti, lai to pārdotu parastos tirgus apstākļos.

(13) Nepārsniedzot pieejamos resursus, paredzētajai kompensācijai vajadzētu segt kopējo kaitējumu, kuru atbalsta saņēmēji cietuši, samazinoties ieņēmumiem. Atbalsts tiktu sniegts visiem lauksaimniekiem un uzņēmumiem, kas darbojas Sicīlijā un kas var uzrādīt ikgadējā apgrozījuma samazinājumu, kas radies minētā notikuma dēļ.

(14) Saskaņā ar sniegto informāciju Sicīlijas reģiona lauksaimniecības ministrs noteica kaitējuma aprēķināšanas kārtību un nepieciešamo dokumentāciju, kas atbalsta saņēmējiem ir jāiesniedz. Kompensācija īpaši attiektos uz precēm, kas ātri bojājas, kā, piemēram, augļi un dārzeņi, puķes, piens un piena produkti, kuru vākšanas un/vai piegādes laiks sakrīt ar streika un ceļa bloķēšanas periodu. Atbalsts tiktu sniegts tikai par tiem produktiem, kurus vajadzēja piegādāt vai ievākt laika posmā no 2000. gada 30. septembra līdz 8. oktobrim un kurus nevarēja saglabāt nekādā citādā veidā (vai ieinteresētajam uzņēmumam šāds veids nav bijis pieejams). Dokumentos, kas iesniegti administrācijai, ir jābūt atsaucei uz attiecīgo laikposmu. Priekšroka kompensāciju izmaksā dodama tiem uzņēmumiem, kas nevarēja piegādāt jau ievāktu produkciju.

(15) Lai pierādītu kaitējuma faktu un tā apmēru, saņēmējiem uzņēmumiem ir jāsagatavo piegādes līgums (ar ko paredz noteikta produkcijas daudzuma piegādi noteiktā datumā), pārvadājuma dokuments (kurā norādīts ražotājs, pārvadātājs, pārvadājamā produkcija un piegādes datums) un – ja produkcija tika piegādāta – attiecīgais rēķins. Kompensācija tiktu izmaksāta uzņēmumiem, kuri uzskatāmi pierāda to piegādes līgumos paredzēto līguma noteikumu neizpildīšanu (laiks, daudzums, kvalitāte un cena). Ja līguma cena nebija noteikta, kompetentās iestādes kā atsauci izmantotu to cenu, kas norādīta Tirdzniecības kameru sarakstos.

(16) Kā izrādījās, kompensācija ir paredzēta arī lauksaimniekiem, kas streika un ceļu bloķēšanas rezultātā vispār nevarēja novākt savu ražu un tādējādi zaudēja to. Attiecībā uz to kompetentās iestādes paskaidroja, ka lauksaimniekiem radīto kaitējumu aprēķina, pamatojoties uz "ekspertu ziņojumiem, kurus sagatavoja kvalificēts agronoms, ņemot vērā nenovāktas ražas vērtību", un kurus atbalsta saņēmējiem jāiesniedz kopā ar attiecīgajiem līgumiem.

(17) Ja saņēmējs piegādā produkciju kooperatīviem vai citām grupām (*organismi associativi*), kompensāciju var izmaksāt vai nu vienam ražotājam, kas ir grupas loceklis, vai pašai grupai. Pamatojoties uz sniegtajiem precizējumiem, kaitējumu un ar to saistīto kompensāciju jebkurā gadījumā nosaka attiecībā uz konkrēto ražotāju.

(18) Pārmērīgas kompensācijas izmaksāšana un kompensācijas summēšana ar citiem atbalsta pasākumiem ir izslēgta. Aprēķinot atbalsta apjomu, ņem vērā iespējamos maksājumus, kas veikti apdrošināšanas polišu ietvaros, un ieņēmumus, kas gūti no attiecīgo lauksaimniecības produktu alternatīvas izmantošanas vai pārdošanas. Lai novērstu iespēju saņemt dubultu kompensāciju gadījumā, ja streikojošie pārvadātāji izmaksā atlīdzību par līguma nepildīšanu vai soda naudu, atbalsta saņēmējiem būs jāpaziņo, ka tie nav vērsušies tiesā pret attiecīgajiem autopārvadātājiem.

(19) Atbalsta pasākumu budžets 2000. un 2001. finanšu gadam bija ITL 1 300 miljoni (apmēram EUR 671 394). Kompensācijas maksājums būtu vienreizējs maksājums.

(20) Minētā likuma 2. pants, kurā atbalsta pasākums paredzēts, satur klauzulu ar atliekošiem nosacījumiem, saskaņā ar kuru atbalstu var īstenot tikai tad, kad to apstiprina Komisija.

(21) Savā lēmumā sākt procedūru par pārbaudāmo pasākumu Komisija atzīmēja, ka šajā procedūras stadijā atkāpes, kas noteiktas 87. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 3. punkta a), b), c), d), un e) apakšpunktā, nešķita piemērojamas atbalsta īpatnību un tā apstākļa dēļ, ka paziņojuma mērķis nebija izpildīt minēto atkāpju piemērošanas nosacījumus.

(22) Komisija arī atzīmēja, ka Itālijas iestādes savā paziņojumā bija norādījušas, ka attiecīgais streiks un ceļa bloķēšana bija jāuzskata par tāda veida ārkārtēju notikumu, kāds norādīts Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā, un tādējādi atbalsta pasākuma novērtējums bija jāveic saskaņā ar šo noteikumu.

([3]) Sk. zemsvītras piezīmi [1].

(23) Komisija lēmumā sākt procedūru atgādināja arī, ka attiecībā uz izņēmumiem no vispārējā principa par valsts atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu, kas noteikts EK Līguma 87. panta 1. punktā, tā vienmēr ir uzskatījusi, ka 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā iekļautie jēdzieni "dabas katastrofas" un "ārkārtējs notikums" ir jāinterpretē ierobežojoši. Līdz šim Komisija pie ārkārtējiem notikumiem bija pieskaitījusi karu, iekšējus nemierus vai streikus un, ar noteiktām atrunām un atkarībā no to apmēra, nozīmīgākās kodolavārijas vai rūpnieciskos negadījumus un ugunsgrēkus, kuru rezultātā rodas plaši zaudējumi ([4]). Kad dabas katastrofas vai ārkārtēja notikuma esamība ir pierādīta, Komisija atļaus palīdzību līdz pat 100 % no materiālo zaudējumu vērtības. Kompensāciju parasti vajadzētu aprēķināt individuāla saņēmēja līmenī, un, lai nepieļautu pārmērīgu kompensāciju, jebkurus maksājumus, kas maksājami, piemēram, saskaņā ar apdrošināšanas polisēm, būtu jāatņem no palīdzības apjoma. Komisija piešķirs palīdzību arī, lai kompensētu lauksaimniekiem ienākumu zaudējumus, kas radušies ražošanas pamatlīdzekļu iznīcināšanas dēļ, ar noteikumu, ka nav pārmērīgas kompensācijas.

(24) Savā lēmumā sākt procedūru Komisija atzīmēja, ka pieejamās informācijas elementi nedeva iespēju secināt, ka ar pārbaudāmo gadījumu saistītais pasākums bijis "ārkārtējs notikums" 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

(25) Savā paziņojumā Itālijas iestādes bija norādījušas, ka attiecīgais streiks un ceļu blokādes bija jāuzskata par ārkārtēju notikumu tāpat tā tos, kas norādīti EK Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā, jo nekad iepriekš Sicīlijā nav noticis līdzīga apmēra negadījums, kas radīja tādu kaitējumu vietējai ekonomikai.

(26) Lai pierādītu izvērtējamā notikuma ārkārtējo raksturu, kompetentās iestādes bija iesniegušas avīžu izgriezumus un Palermo prefektūras ziņojuma kopiju. Saskaņā ar šo ziņojumu 2000. gada 29. septembrī autopārvadātāji iesniedza policijas iecirknī iepriekšēju paziņojumu par savu nodomu nākamajā dienā rīkot demonstrāciju uz ceļiem pie ieejas Palermo pilsētā. Saskaņā ar ziņojumā sniegto informāciju iepriekšminētajās demonstrācijas laikā vajadzēja izplatīt skrejlapas, lai iepazīstinātu iedzīvotājus ar autopārvadātāju problēmām, un autopārvadātāji bija īpaši apņēmušies nebloķēt satiksmi Palermo ostas tuvumā vai pie autoceļiem Palermo-Katānija un Palermo-Trapāni. Taču nākamajā dienā (2000. gada 30. septembrī) demonstrācija bija notikusi pilnīgi citādā veidā, bloķējot ceļus Palermo un citās provincēs.

(27) Pēc iepriekšminētā ziņojuma pārbaudīšanas Komisijas dienesti bija lūguši kompetentajām iestādēm sniegt atbildi uz daudz specifiskākiem jautājumiem, lai novērtētu šā pasākuma iespējamo ārkārtējo raksturu. Tā kā uz šiem jautājumiem netika saņemta atbilde, Komisijas dienesti bija izteikuši šaubas, ka attiecīgais pasākums varētu būt bijis "ārkārtējs notikums" 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē turpmāk minētu iemeslu dēļ.

Iepriekšējs paziņojums Palermo. Šajā gadījumā autopārvadātāji par savu nodomu rīkot demonstrāciju Palermo bija paziņojuši policijas iecirknim vienu dienu iepriekš. Ja vienu dienu iepriekš sniegts paziņojums ir pietiekams saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tas nozīmē, ka kompetentās iestādes bija savlaicīgi informētas par demonstrāciju, un tās varēja veikt nepieciešamos pasākumus, lai to kontrolētu. Tā kā nebija saņemta atbilde no kompetentajām iestādēm, Komisija nevarēja novērtēt attiecīgās demonstrācijas ārkārtas raksturu;

iespējams iepriekšējs paziņojums citās provincēs. Saskaņā ar sniegto informāciju izrādījās, ka demonstrācija notika ne tikai Palermo, bet arī citās provincēs. Tā kā nebija saņemta atbilde no kompetentajām iestādēm, Komisija nevarēja izslēgt, ka iepriekšēji paziņojumi par autopārvadātāju demonstrācijām ir sniegti arī iestādēm, kas atbildīgas par citām provincēm, un tādējādi kompetentās iestādes tika iepriekš informētas par pasākumiem un varēja paredzēt to iespējamo plašumu;

likuma par streiku iespējama piemērošana attiecīgajiem pasākumiem. Lai novērtētu attiecīgo pasākumu "ārkārtas notikuma" iespējamo raksturu, Komisijas dienesti bija lūguši Itālijas iestādēm sniegt informāciju par Itālijas Likuma par streiku (1990. gada 12. jūnija likums Nr. 146 – ar grozījumiem, kas noteikti 2000. gada 11. aprīļa likumā Nr. 83) iespējamo piemērošanu konkrētajam apskatāmajam streikam. Tā kā nebija saņemta skaidra atbilde no kompetentajām iestādēm, Komisija nevarēja izslēgt šo: ja likums būtu ticis piemērots vai bija piemērojams, streika un ceļa bloķēšanas ietekme būtu tikusi vai varēja tikt novērsta vai samazināta līdz minimumam (piemēram, nepieciešamākie pakalpojumi varēja tikt nodrošināti, iepriekšējais paziņojums būtu varējis dot lauksaimniecības uzņēmumiem laiku, lai sameklētu alternatīvus pārvadāšanas vai uzglabāšanas līdzekļus/veidus, ja situācija bija tik nopietna, lai kļūtu par draudu tiesībām, kuras garantē konstitūcija, kompetentās iestādes būtu varējušas likt pārvadātājiem apturēt streiku u.t.t.). Lai izvērtētu streika un ceļa bloķēšanas ārkārtas raksturu, Komisija lūdza informāciju arī par noziedzīgas darbības veidiem, kas iespējami saistīti ar šādiem notikumiem, taču tamlīdzīga informācija Komisijai netika sniegta;

([4]) Kopienas pamatnostādņu attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē 11.2. punkts (OV C 232, 2000.gada 12.augusts).

demonstrācijas rīkošanas iemesli. Saskaņā ar Palermo prefektūras ziņojumu ceļa bloķēšana beidzās tikai 8. oktobrī (plkst. 3:00) pēc tam, kad iepriekšējā dienā tika panākta vienošanās starp Sicīlijas autopārvadātāju asociācijas pārstāvjiem, reģionālo pārvaldi un toreizējo transporta ministru. Ar mērķi labāk izprast streika un ceļa bloķēšanas patieso cēloni kompetentajām iestādēm tika lūgts norādīt attiecīgā līguma saturu un to, vai autopārvadātāju demonstrācijas citos reģionos ir notikušas to pašu iemeslu dēļ, iespējams visas valsts līmenī, vai demonstrācijas skāra tikai Sicīliju. Tā kā nebija saņemta skaidra atbilde no kompetentajām iestādēm, Komisija izteica šaubas par attiecīgo pasākumu iemesliem un par to "ārkārtas notikuma" raksturu;

demonstrācijas, streika un ceļu bloķēšanas mērogs un apmērs. No sniegtās informācijas izrietēja, ka demonstrācija notika arī citās provincēs. Kompetentās iestādes nepaskaidroja, kurās provincēs notika demonstrācija, streiks un ceļa bloķēšana, nenorādīja uz to apmēru un sekām un par to liecināja tikai daži avīžu izgriezumi, nenosūtīja nekādus oficiālus dokumentālus pierādījumus attiecībā uz šiem pasākumiem citās Sicīlijas administratīvajās teritorijās (tādu kā, piemēram, dokumentāli pamatoto pierādījumu no Palermo prefektūras). Tāpēc Komisija izteica šaubas par demonstrāciju, streika un ceļu bloķēšanas ģeogrāfisko izplatību pārējā Sicīlijas daļā;

dalībnieku skaits. Iepriekšējais paziņojums, kuru iesniedza autopārvadātāju asociācija, un kura kopija bija pievienota Palermo prefektūras ziņojuma pielikumā, norādīja, ka demonstrācijā Palermo piedalījušies apmēram 50 autopārvadātāju. Tā kā no kompetentajām iestādēm netika saņemta atbilde par dokumentētu kopējo autopārvadātāju skaitu, kas darbojas Sicīlijā un to aptuveno autopārvadātāju skaitu, kas patiešām piedalījās demonstrācijā Palermo un pārējā Sicīlijas daļā, Komisija ir neziņā par to cilvēku skaitu, kas bija iesaistīti attiecīgajos pasākumos.

(28) Papildus šaubām par paziņotā notikuma pieskaitīšanu "ārkārtējiem notikumiem" Komisija savā lēmumā sākt procedūru vēlas noskaidrot arī citus paziņotā atbalsta aspektus, proti, par: a) atbalsta pasākumu saņēmējiem, b) atsevišķām kaitējuma aprēķināšanas metodēm, c) produktiem, uz kuriem attiecās atbalsta pasākumi, d) iespēju, ka atbalsta pasākums var veidot netiešu atbalstu streikojošajiem pārvadātājiem. Iemesli šīm šaubām ir izklāstīti turpmāk.

(a) *Atbalsta pasākuma saņēmēji*. Gan paziņotā likuma 1. pantā, gan standarta paziņošanas veidlapā kā atbalsta saņēmēji norādīti "individuāli uzņēmumi vai lauksaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības uzņēmumu grupējumi". Taču izrādījās, ka paskaidrojumi, kurus kompetentās iestādes sniedza attiecībā uz kaitējuma aprēķināšanas metodēm un saistīto kompensāciju, attiecas tikai uz kaitējumu, kuru cieta lauksaimniecības produktu izejvielu ražotāji. Tā kā no kompetentajām iestādēm netika saņemts skaidrojums, Komisija ir neziņā par to, kas bija atbalsta saņēmēji, un, ja atbalsts tika sniegts arī uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar pārstrādi un tirdzniecību, par to, kāda veida kaitējumu cieta katra no šīm divām uzņēmēju kategorijām, kā arī par kaitējuma aprēķināšanas un novērtēšanas metodēm;

(b) *atsevišķas kaitējuma aprēķināšanas metodes*. Kompetentās iestādes sniedza piemērus, kā tās aprēķinātu kaitējumu, kuru cieta lauksaimnieki to produktu piegādes gadījumā, kas bija sliktāki vai nu kvalitātes vai kvantitātes ziņā salīdzinājumā ar produktiem, par kuriem sākotnēji bija panākta vienošanās līgumā. Šādos gadījumos kaitējums atbilst starpībai starp preces cenu, kas panākta vienošanās rezultātā un kas norādīta līgumā, un cenu, kas faktiski tika samaksāta lauksaimniekam par mazāka daudzuma un/vai zemākas kvalitātes (pārgatavošanās dēļ) preču piegādi. Taču kompetentās iestādes paredz nodrošināt kompensāciju arī tiem lauksaimniekiem, kuri streika un ceļu bloķēšanas rezultātā vispār nevarēja savākt savu produkciju un tādējādi to zaudēja. Šādā gadījumā lauksaimniekiem radītais kaitējums tiks aprēķināts, balstoties uz "kvalificēta agronoma sagatavotiem ziņojumiem attiecībā uz ražošanas vērtību uzņēmumos", kas tiks iesniegti kopā ar līgumiem. Tā kā no kompetentajām iestādēm netika saņemti skaidrojumi, Komisija pauda neziņu par kaitējuma aprēķināšanas metodēm un saistīto atbalstu šajā konkrētajā gadījumā, un kāpēc minētās metodes šajā gadījumā atšķīrās no citiem iepriekšminētajiem gadījumiem. Turklāt Komisijai bija neskaidrības arī par attiecīgo ekspertu ziņojumu raksturu un nolūku, par to, kad un kā šie ziņojumi tika sagatavoti, un par produktu veidiem, attiecībā uz kuriem iepriekšminētie ekspertu ziņojumi tiks izmantoti, lai novērtētu kaitējumu;

(c) *produkti, uz kuriem faktiski attiecas atbalsta pasākums*. Kompetentās iestādes bija norādījušas, ka atbalsts attiecas tikai uz produktiem, kurus to rakstura dēļ (ātri bojājas, novācami noteiktā laika sprīdī u.t.t.) attiecīgā laika periodā (no 2000 gada 30. septembra līdz 8. oktobrim) bija nepieciešams faktiski piegādāt un/vai savākt un kuriem nevarēja paredzēt citu alternatīvu uzglabāšanas veidu (piemēram, sasaldēšanu). Lai novērtētu šo aspektu, Komisijas dienesti lūdza kompetentajām iestādēm sniegt attiecīgo produktu sarakstu, lai veiktu turpmāku izvērtēšanu. Kompetentās iestādes

nesniedza iepriekšminēto sarakstu un apņēmās to iesniegt vēlākā posmā pirms atbalsta piešķiršanas. Tā kā šo sarakstu uzskatīja par nepieciešamu atbalsta pasākuma iespējamajai apstiprināšanai, Komisija bija neskaidrībā par to produktu raksturu, kuriem kompetentās iestādes paredz sniegt atbalstu;

(d) *iespēja, ka atbalsta pasākums satur arī netiešu atbalstu streikojošajiem pārvadātājiem*. Tā kā šā atbalsta pasākuma mērķis ir segt kaitējumu, kuru cietuši lauksaimniecības uzņēmumi autopārvadātāju demonstrācijas, streika un ceļu bloķēšanas dēļ, Komisija nevarēja izslēgt šādu iespēju: ja autopārvadātāji saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu atbildīgi par to demonstrācijās radīto (līguma vai ar līgumu nesaistītu) kaitējuma kompensēšanu lauksaimniecības uzņēmumiem, attiecīgais atbalsta pasākums varētu tikt uzskatīts par netiešu atbalstu pašiem streikojošajiem autopārvadātājiem. Tādējādi, lai nepieļautu divkāršas kompensācijas izmaksu, streikojošajiem pārvadātājiem maksājot atbalsta saņēmējiem kompensācijas par līguma zaudējumiem vai soda naudu, atbalsta saņēmējiem būtu jāpaziņo, ka tie nav vērsušies tiesā pret attiecīgajiem autopārvadātājiem, un tā kā kompetento iestāžu sniegtais skaidrojums, ka autopārvadātāji būtu atbildīgi kā privātpersonas un nevis kā uzņēmumi, nešķita pārliecinošs un neizskatījās, ka tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem izslēgtu to, ka streikojošie autopārvadātāji varēja patiesi būt atbildīgi par lauksaimniekiem radīto kaitējumu, Komisija nebija skaidrībā par atbalsta patiesajiem saņēmējiem; tāpēc tas varēja būt arī darbības atbalsts pašiem autopārvadātājiem vai dažiem no tiem.

(29) Ņemot vērā noteikumus, kas piemērojami valsts atbalstam, savā lēmumā sākt procedūru Komisija vēlas noskaidrot gan to, vai paziņotais notikums ir "ārkārtējs notikums", attiecībā uz kuru var piemērot EK Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto atkāpi, gan arī dažus atbalsta pasākuma aspektus, kas neļāva Komisijai secināt, ka piedāvātais pasākums patiešām kompensētu ciesto kaitējumu un nebūtu vienkārši atbalsts uzņēmējdarbībai.

(30) Tādējādi izrādījās, ka atbalsts, kas minēts reģionālā likuma Nr. 27/2000 1. pantā, neatbilda nevienam no izņēmumiem, kas noteikti EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā.

III. IEINTERESĒTO PERONU PIEZĪMES

(31) No ieinteresētajām personām Komisija nav saņēmusi nekādus apsvērumus.

IV. ITĀLIJAS APSVĒRUMI

(32) Komisija saņēma apsvērumus no Itālijas Sicīlijas reģiona vārdā 2003. gada 13. augusta vēstulē, kas tika reģistrēta 2003. gada 18. augustā.

(33) Šajā vēstulē Itālijas iestādes paziņoja, ka tām nav citas informācijas papildus tai, ko tā ir jau sniegusi paziņojumā, un apliecināja, ka atbalsta shēma vēl nav īstenota. Itālijas iestādes arī informēja Komisiju, ka tās plānoja publicēt savu lēmumu sākt procedūru par attiecīgajiem pasākumiem, publicējot paziņojumu *Reģionālajā Oficiālajā Vēstnesī*, atsaucoties uz 2003. gada 29. maija *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* numuru C 127.

V. ATBALSTA IZVĒRTĒŠANA

(34) EK Līguma 87. panta 1. punktā paredzēts, ka jebkāda palīdzība, ko piešķir dalībvalsts vai to jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem, un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm, nav saderīga ar kopējo tirgu.

(35) Ar pārbaudāmo pasākumu paredzēts izmaksāt atbalsta līdzekļus no valsts reģionāliem fondiem konkrētiem lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā, kuriem nenoliedzami tiks piešķirta nepienācīga ekonomiska un finanšu priekšrocība par sliktu citiem uzņēmumiem, kas šādu atbalstu nesaņem. Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru uzņēmuma konkurētspējas uzlabošana, pateicoties valsts atbalstam, parasti izraisa konkurences traucējumus, no kā cieš citi konkurējoši uzņēmumi, kas nesaņem šādu palīdzību ([5]).

(36) Pasākums ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo pastāv ievērojama tirdzniecība ar lauksaimniecības produktiem Kopienas iekšienē, kā tas redzams turpmāk tekstā esošajā tabulā ([6]), kurā norādīta lauksaimniecības produktu importa un eksporta kopējā vērtība starp Itāliju un ES laika periodā no 1997. līdz 2001. gadam ([7]). Ir jāatzīmē, ka Sicīlija ir ievērojams lauksaimniecības produktu ražotājs apgabals Itālijā.

([5]) Skat. Lietas C-730/79 [1980] ECR. 2671 11. un 12. punktu.

([6]) Avots: Eurostat.

([7]) Saskaņā ar pastāvīgu judikatūru nosacījums par ietekmi uz tirdzniecību ir izpildīts, kad atbalsta saņēmēja uzņēmuma saimnieciskās darbības veids ir tirdzniecība starp dalībvalstīm. Jau tas vien, ka atbalsts stiprina šā uzņēmuma pozīciju attiecībā pret citiem konkurējošiem uzņēmumiem tirdzniecībā Kopienas iekšienē, dod iespēju uzskatīt, ka šī tirdzniecība tika ietekmēta. Ņemot vērā valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pat tad, ja kopējais attiecīgā atbalsta apjoms ir mazs un sadalīts starp daudziem lauksaimniekiem, tirdzniecība un konkurence Kopienas iekšienē ir ietekmēta (skat. lietu C-113/2000 [2002] ECR, 7601, 30.-36. un 54.-56. punktu; lietu C-114/2000 [2002] ECR, 7657, 46.-52. un 68.-69. punktu).

VISA LAUKSAIMNIECĪBA

	EKSPORTS Milj. ECU EUR	IMPORTS Milj. ECU EUR
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

(37) Jāatgādina arī, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesu atbalsts uzņēmumam var būt tāds, ka tas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un radīt traucējumus konkurencei tur, kur uzņēmums konkurē ar produktiem, kas nāk no citām dalībvalstīm pat tad, ja tas neeksportē savu produkciju. Kad dalībvalsts piešķir atbalstu uzņēmumam, pašmāju ražošana šā iemesla dēļ var tikt uzturēta vai palielināta, kā rezultātā uzņēmumiem, kas ir nodibināti citās dalībvalstīs, ir mazāk izredžu eksportēt savus produktus attiecīgās dalībvalsts tirgū. Tāpēc šāds atbalsts spēj ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un radīt traucējumus konkurencei ([8]).

(38) Tāpēc Komisija secina, ka uz pārbaudāmo pasākumu attiecas EK Līguma 87. panta 1. punktā minētais aizliegums. Itālijas iestādes nekad nav apstrīdējušas šo punktu.

(39) Aizliegumam 87. panta 1. punktā seko izņēmumi 87. panta 2. un 3. punktā.

(40) Izņēmumi, kas izklāstīti 87. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā, nepārprotami ir nepiemērojami, ņemot vērā attiecīgo atbalsta pasākumu raksturu un tā mērķi. Itālija tiešām nav prasījusi piemērot 87. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktu.

(41) Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts arī nav piemērojams, jo atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs. Turklāt Itālija nav izteikusies, ka 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts būtu piemērojams.

(42) Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts arī nav piemērojams, jo attiecīgais atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērstu nopietnus traucējumus Itālijas tautsaimniecībā. Turklāt Itālija nav izteikusies, ka 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts būtu piemērojams.

([8]) Eiropas Kopienu tiesas 1988.gada 13.jūlija spriedums Lietā 102/87 Francijas Republika pret Eiropas Kopienu komisiju ECR [1988] 4067.

(43) Šis atbalsts nav paredzēts un piemērots kultūras veicināšanas un kultūras mantojuma saglabāšanas mērķu sasniegšanai, kas noteikti 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā, tāpat Itālija nav izteikusies, ka 87. panta 3. punkta d) apakšpunkts būtu piemērojams.

(44) Tā kā atbalsts neveicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, tas nav pat paredzēts vai piemērots 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanai, tāpat Itālija nav izteikusies, ka 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts būtu piemērojams.

(45) Ievērojot konkrēto atsauci uz 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ko izdarīja Itālijas iestādes, un pārbaudāmā atbalsta raksturu, kas neietilpst nevienā no EK Līguma 87. panta 1. punktā minētajām atkāpēm, vienīgā atkāpe, kas var tikt piemērota, ir tā, kas noteikta 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

Piemērojamie noteikumi

(46) Iepriekšminētā izņēmuma piemērojamība ir jāizvērtē, ņemot vērā noteikumus, ar kādiem piešķirams valsts atbalsts lauksaimniecības nozarē, proti, Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ([9])(še turpmāk "pamatnostādnes"), kas stājās spēkā 2000. gada 1. janvārī ([10]).

(47) Saskaņā ar pamatnostādņu 23.3. punktu iepriekšminētās pamatnostādnes Komisija sākot no 2000. gada 1. janvāra piemēros jauniem paziņojumiem par valsts atbalstu un paziņojumiem, par kuriem līdz tam brīdim tā vēl nebija lēmusi. Nelikumīgu atbalstu Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts) ([11]) 1. panta f) punkta izpratnē vērtē saskaņā ar noteikumiem un pamatnostādnēm, kas bija spēkā laikā, kad atbalsts tika piešķirts.

(48) Par reģionālo likumu Nr. 27/2000 2001. gada 2. marta vēstulē, kas tika reģistrēta 2001. gada 5. martā: likuma 2. pantā ietverta klauzula ar atliekošiem nosacījumiem, ar kuru paredzēts, ka atbalsta pasākumu īstenošanai jāsaņem Komisijas piekrišana ([12]). Savos apsvērumos Itālijas iestādes apstiprināja, ka atbalsta pasākumi nav tikuši īstenoti.

([9]) OV C 232, 12.8.2000, 19. lpp.

([10]) Tā kā paziņojums neprecizē, ka novērtējamā atbalsta shēma attiecas tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1/2004, šī regula nav piemērojama (skat. 20. pantu Komisijas Regulā Nr. 1/2004 (2003.gada 23.decembris) par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību, OV L 1, 3.1.2004.).

([11]) OV L 83, 27.3.1999, 1. lpp.

([12]) 2. panta redakcija: "1. Šajā likumā paredzētajai intervencei piemērojami EK Valsts atbalsta noteikumi un procedūru slēgšana, kuru paredz EK Līguma 88. panta 2. un 3. punkts".

(49) Tāpēc atbalsta pasākuma pārbaude ir saskaņā ar pamatnostādnēm ([13]) un jo īpaši ar to 11.2. punktu (atbalsts, lai kompensētu dabas katastrofu vai ārkārtēju notikumu radīto kaitējumu).

(50) Pamatnostādņu 11.2. punktā paskaidrots sīkāk, ka attiecībā uz izņēmumiem no EK Līguma 87. panta 1. punktā definētā vispārējā principa par valsts atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu Komisija loģiski uzskatījusi, ka 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā iekļautie jēdzieni "dabas katastrofa" un "ārkārtējs notikums" jāinterpretē ierobežojoši. Tādēļ Komisija pieļauj, ka pie dabas katastrofām var pieskaitīt zemestrīces, lavīnas, zemes nogruvumus un plūdus. Pie ārkārtējiem notikumiem, kurus līdz šim atzinusi Komisija, ir pieskaitāmi kari, iekšēji nemieri vai streiki un, ar dažām atrunām, kā arī atkarībā no apmēriem, smagas kodolavārijas vai rūpnieciskas avārijas un ugunsgrēki, kas rada plašus postījumus. Tajā pašā laikā Komisija neatzina, ka ugunsgrēks vienā pārstrādes uzņēmumā, uz kuru attiecas parastie apdrošināšanas nosacījumi, būtu uzskatāms par ārkārtēju notikumu. Parasti Komisija neatzīst, ka dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojumi ir uzskatāmi par dabas katastrofām vai ārkārtējiem notikumiem. Tomēr vienā gadījumā Komisija ir atzinusi par ārkārtēju notikumu kādu pilnīgi jaunas slimības ļoti plašu uzliesmojumu. Tā kā pastāv objektīvas grūtības iepriekš paredzēt šādus notikumus, Komisija turpinās katrā atsevišķā gadījumā izskatīt priekšlikumus piešķirt atbalstu saskaņā ar 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā iepriekšējo pieredzi šajā jomā. Tiklīdz tiks konstatēta dabas katastrofa vai ārkārtējs notikums, Komisija atļaus piešķirt atbalstu, kompensējot materiālos zaudējumus līdz 100 % apmērā. Atlīdzību parasti aprēķina vienam atbalsta saņēmējam, un, lai nepieļautu pārmērīgu kompensāciju, no atbalsta summas jāatskaita visi ienākošie pārskaitījumi, piemēram, sakarā ar apdrošināšanas polisi. Komisija arī piekritīs atbalstam, lai kompensētu lauksaimniekiem ienākumu zudumu, kas rodas lauksaimnieciskās ražošanas pamatlīdzekļu iznīcināšanas dēļ, ar noteikumu, ka nenotiek pārmērīga kompensācija.

(51) Savā lēmumā sākt procedūru attiecībā uz šo atbalstu Komisija skaidri izteica šaubas par šā gadījuma kā ārkārtēja notikuma raksturu, kas deva iemeslu kompensācijai (skat. 27. apsvērumu iepriekš tekstā).

(52) Tajā pašā lēmumā Komisija skaidri izteica savas šaubas par citiem atbalsta pasākuma aspektiem, un jo īpaši par dažiem aspektiem, kas ir nozīmīgi saiknes noskaidrošanai starp attiecīgo notikumu un tā radīto kaitējumu, par kuru ir plānotas kompensācijas (skat. 28. apsvērumu iepriekš tekstā).

([13]) OV C 232, 12.8.2000.

(53) Tā kā Itālijas iestādes nav sniegušas nekādu jaunu vai turpmāku informāciju vai novērtējumu, iemesli, kāpēc Komisija pieņēma šādu lēmumu, paliek spēkā.

(54) Attiecībā uz šā notikuma kā ārkārtēja notikuma raksturu Komisija ir uzskatījusi, ka saskaņā ar tās pastāvīgo praksi 87. panta 2. punktu b) apakšpunkta piemērošana balstās uz netiešu pieņēmumu, ka ārkārtējs notikums pēc savas dabas ir neparedzams ([14]).

(55) Komisija ir ņēmusi vērā arī to, ka pagātnē vienā gadījumā ([15]) tā ir pieņēmusi, ka ceļa blokāde veidoja ārkārtēju notikumu tiktāl, ciktāl blokādi varēja asimilēt streikam, kas bija traucējis saimniecisko darbību attiecīgajā valstī novērtējamā apmērā (laika periodā no 1992. gada 29. jūnija līdz 18. jūlijam), un tiktāl, ciktāl, balstoties uz pieejamo informāciju, bija iespējams atrast tiešu saikni starp atbalstu un ceļa blokādi.

(56) Lai gan Itālijas iestādēm pārbaudāmā gadījuma ietvaros tika lūgts sniegt informāciju, kas varētu ļaut Komisijai uzskatīt attiecīgo streiku un blokādes par ārkārtēju notikumu, šī informācija netika sniegta. Un, nesaņemot pretēju informāciju, Komisijai ir tiesības secināt, ka ņemot vērā, ka par attiecīgo demonstrāciju valsts iestādēm tika izziņots iepriekš, nevar uzskatīt, ka tas būtu bijis neparedzēts notikums gan valsts iestādēm, gan saimnieciskajām nozarēm, ko tā iespaidoja. Streiki var notikt bieži, un, ja par tiem tiek paziņots iepriekš, var tikt veikti atbilstoši piesardzības pasākumi. Tāpēc šajā gadījumā neparedzamības nav bijis. Turklāt tā kā ne streika patiesie cēloņi, ne iemesli, kāpēc tas beidzās, netika skaidri norādīti 8 dienas pēc tā beigām, nevar izslēgt, ka ar masu saziņas līdzekļu starpniecību jau ilgu laiku iepriekš sabiedrība zināja, ka transporta nozarē briest streiks.

(57) Tas vien, ka izziņotā demonstrācija varēja izvērsties par lielāku pasākumu, nekā tas bija gaidīts, nedod iemeslu uzskatīt notikumu par ārkārtēju 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Tā kā kompetentās iestādes nesniedza skaidrojumu par kopējo dalībnieku skaitu (kuram saskaņā ar sniegto informāciju sākotnēji vajadzēja būt 50) no kopējā Sicīlijā strādājošo autopārvadātāju skaita un streika ģeogrāfisko izplatību, Komisija pat nevarēja secināt, ka minētais pasākums tiktāl, ciktāl tas attiecas uz tā plašumu un notikumiem, būtu varējis īpaši traucēt saimniecisko darbību attiecīgajā valstī novērtējamā apmērā.

([14]) Skat. Komisijas Lēmumu 2000/625/EK (2000.gada 13.jūnijs) par atbalsta shēmu, ko ieviesa Īrija, kas veicinātu Īrijas mājlopu transportēšanu pa jūru uz kontinentālo Eiropu 92. punktu (OV L 263, 18.10.2000, 17. lpp.). Skat. arī Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei – Teroristu uzbrukumu Savienotajās valstīs ietekme uz gaisa transporta nozari – 33. punktu/* COM/2001/0574 gala versija */.

([15]) Skat. Komisijas Lēmumu 96/148/EK (1995.gada 26.jūlijs) par pasākumiem, par kuriem izlēma Francija tās ceļu tīkla blokādes rezultātā 1992.gadā (OV L 34, 13/02/1996, 38. lpp.).

Visbeidzot, pasākums ilga tikai 8 dienas (saskaņā ar sniegto informāciju no 30. septembra līdz 8. oktobrim plkst. 3:00) salīdzinājumā ar 3 nedēļas ilgu notikumu (no 1992. gada 29. jūnija līdz 18. jūlijam) gadījumā, kuru Komisija pagātnē atzina par ārkārtēju notikumu ([16]).

(58) Turklāt, tā kā nav zināms, cik lielā mērā attiecīgajam pasākumam tika piemērots likums, kas regulē streikus, nav iespējams, no vienas puses, secināt, ka pasākums bijis tik nopietns, ka valsts iestādēm vajadzējis likt streikojošajiem pārvadātājiem beigt streiku, lai aizsargātu citu iedzīvotāju konstitucionālās tiesības, un, no otras puses, izslēgt, ka saskaņā ar minēto likumu varēja tikt veikti atbilstoši piesardzības pasākumi, lai samazinātu vai novērstu streiku sekas.

(59) Pamatojoties uz sniegto informāciju, Komisija nevar secināt, ka attiecīgais pasākums būtu ārkārtējs notikums, kas neparedzami un īpaši traucējis saimniecisko darbību attiecīgajā valstī novērtējamā apmērā. Faktiski no pieejamās informācijas ir redzams, ka pasākums tika izziņots iepriekš, ka tas varēja ietekmēt saimniecisko darbību ierobežotā attiecīgās valsts teritorijā un ka tā salīdzinoši īsais ilgums (salīdzinājumā ar blokādēm, kuras Komisija atzina par ārkārtēju notikumu ([17]) nevar likt secināt, ka minētais pasākums novērtējamā apmērā ir bijis par cēloni ekonomikas traucējumam attiecīgajā valstī.

(60) Tādējādi, balstoties uz Komisijas praksi, attiecīgais pasākums drīzāk ir parasts uzņēmējdarbības risks, kas radījis attiecīgajiem uzņēmējiem tāda veida kaitējumu, kuru tiem vajadzētu kompensēt no pašu finanšu resursiem, jo tas saistīts ar uzņēmējdarbības risku, vai par kuriem tiem vajadzētu prasīt kompensāciju no juridiski atbildīgiem subjektiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(61) Turklāt, pamatojoties uz pieejamo informāciju, atšķirībā no gadījuma, kuru Komisija iepriekš ir atzinusi par ārkārtēju notikumu, nav iespējams secināt, ka pārbaudāmā gadījuma ietvaros pastāv tieša saikne starp streiku un ceļa blokādi, no vienas puses, un piešķiramo valsts atbalstu, no otras puses. Patiesi, tā kā kompetentās iestādes apstiprināja, ka viņiem nav Komisijas pieprasītās informācijas jo īpaši attiecībā uz produktiem, par kuriem varētu tikt piešķirta kompensācija, attiecībā atbalsta saņēmējiem (izejvielu ražotājiem vai arī pārstrādātājiem un tirgotājiem) un, atsevišķos gadījumos, arī attiecībā uz kompensācijas aprēķināšanas metodēm (skat. 28. apsvērumu iepriekš tekstā), Komisija nevar secināt, ka plānotais atbalsts katrā ziņā būtu saistīts vienīgi ar zudumiem, kurus radīja streiks un ceļa bloķēšana Sicīlijā, kas notika laika periodā no 2000. gada 30. septembra līdz 8.oktobrim).

(62) Paziņotā likuma 1. pantā un standarta paziņojuma veidlapā par atbalsta saņēmējiem norādīti "individuāli uzņēmumi vai lauksaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības uzņēmumu grupējumi". Taču izrādījās, ka paskaidrojumi, kurus kompetentās iestādes sniedza attiecībā uz kaitējuma aprēķināšanas metodēm un saistīto kompensāciju, attiecas tikai uz kaitējumu, kuru cieta lauksaimniecības produktu izejvielu ražotāji. Tā kā no kompetentajām iestādēm netika saņemts skaidrojums, Komisija ir neziņā par to, kas bija atbalsta saņēmēji, un, ja atbalsts tika sniegts arī uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar pārstrādi un tirdzniecību, par to, kāda veida kaitējumu cieta katra no šīm divām uzņēmēju kategorijām, kā arī par kaitējuma aprēķināšanas un novērtēšanas metodēm. Tāpēc Komisija uzskata, ka zudumi, par kuriem (vismaz par dažiem no) atbalsta saņēmējiem varētu būt tikusi sniegta kompensācija, tādējādi var būt bijuši saistīti (arī) ar citiem apstākļiem, kas nav attiecīgais streiks un ceļa bloķēšana.

(63) Kas atteicas uz izejvielu ražotājiem, kompetentās iestādes paredzēja sniegt kompensāciju arī tiem lauksaimniekiem, kuri streika un ceļa bloķēšanas rezultātā vispār nevarēja ievākt savu produkciju un tādējādi to zaudēja. Šajā gadījumā lauksaimnieku ciestais kaitējums tiktu aprēķināts, balstoties uz "kvalificētu agronomu sagatavotiem ziņojumiem par saražotās produkcijas vērtību"; tie jāiesniedz kopā ar līgumiem. Tā kā no kompetentajām iestādēm netika saņemts paskaidrojums, Komisija nevar pieņemt piedāvātās kaitējuma aprēķināšanas metodes un saistīto atbalstu šajā konkrētajā gadījumā, jo nav skaidrs, kāpēc minētās metodes šajā gadījumā atšķirtos no metodēm, kas tiek izmantotas attiecībā uz citiem ražotājiem (skat. 28. apsvērumu iepriekš tekstā), arī attiecīgo ekspertu ziņojumu raksturs un nolūks nav skaidrs, nav konkrēti pateikts, kad un kā minētie ziņojumi tika sagatavoti, un, visbeidzot, nav zināms, kādiem produktu veidiem minētie ekspertu ziņojumi tiks izmantoti, lai novērtētu kaitējumu. Tāpēc Komisija uzskata, ka zudumi, par kuriem (vismaz par dažiem no tiem) atbalsta saņēmējiem varētu būt tikusi sniegta kompensācija, tādējādi var būt bijuši saistīti (arī) ar citiem apstākļiem, kas nav attiecīgais streiks un ceļa bloķēšana.

(64) Turklāt Itālijas iestādes, lai gan tām atkārtoti tika lūgts, neiesniedza Komisijai produktu sarakstu, kurus pēc to īpašībām (ātri bojājas, novācami noteiktā laika sprīdī u.t.t.) attiecīgā laikā (no 2000. gada 30. septembra līdz 8. oktobrim) bija faktiski nepieciešams steidzami piegādāt un/vai ievākt, kuriem nevarēja paredzēt citu alternatīvu uzglabāšanas veidu (piemēram, sasaldēšanu) un par kuriem Itālijas iestādes paredzēja kompensāciju. Tā kā šo sarakstu uzskatīja par nepieciešamu atbalsta pasākuma iespējamajai apstiprināšanai un jo īpaši, lai secinātu par saikni starp streiku un blokādēm, no vienas puses, un zudumiem, par kuriem atbalsta saņēmējiem var izmaksāt atbalstu, no otras puses, Komisija nevarēja tikt skaidrībā par šo saikni.

([16]) Skat. 15. zemsvītras norādi.
([17]) Skat. 15. zemsvītras norādi.

(65) Visbeidzot, Itālijas iestādes nav atbildējušas uz jautājumu, vai autopārvadātāji saskaņā ar valsts tiesību aktiem var būt atbildīgi par to demonstrācijas, streika un ceļa bloķēšanas izraisīto (līguma vai ar līgumu nesaistīto) kaitējuma kompensēšanu lauksaimniecības uzņēmumiem, lai tādējādi attiecīgo atbalsta pasākumu varētu uzskatīt par netiešu atbalstu uzņēmējdarbībai pašiem streikojošajiem autopārvadātājiem.

(66) Tādēļ Komisija, lai nepieļautu divkāršas kompensācijas izmaksāšanu, kas notiek, pateicoties streikojošo pārvadātāju maksātajai atlīdzībai par līguma zaudējumiem un soda naudai, atbalsta saņēmējiem būtu jāpaziņo, ka tie nav vērsušies tiesā pret attiecīgajiem autopārvadātājiem, un ņemot vērā Itālijas kompetento iestāžu sniegto skaidrojumu, ka autopārvadātāji būtu atbildīgi kā privātpersonas un nevis kā uzņēmumi, nešķita ne pārliecinošs, ne arī tāds, kas ļautu secināt, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu izslēgta iespēja, ka no streikojošajiem autopārvadātājiem varētu tikt prasīta atbildība par lauksaimniekiem nodarīto kaitējumu, Komisija nevar secināt, ka atbalsta pasākuma patiesie atbalsta saņēmēji būtu lauksaimniecības nozares uzņēmēji un ka pasākums nebūtu (arī) atbalsts uzņēmējdarbībai pašiem streikojošajiem autopārvadātājiem vai dažiem no tiem.

(67) Ņemot vērā iepriekšminēto, tā kā Itālijas iestādes apstiprināja, ka tām nav pieprasītās informācijas attiecībā uz Komisijas izteiktajām šaubām gan par attiecīgā pasākuma kā ārkārtēja notikuma raksturu un par citiem atbalsta pasākuma aspektiem, visas šaubas, kuras Komisijai bija laikā, kad tā pieņēma lēmumu sākt procedūru, tādējādi paliek neatrisinātas un neļauj atbalsta pasākumu novērtēt pozitīvi kā tādu, kas atlīdzinātu kaitējumu, kuru radījis ārkārtējs notikums EK Līguma 82. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

(68) Iepriekš tekstā izklāstīto iemeslu dēļ Komisija secina, ka attiecīgais pasākums nevar tikt uzskatīts par ārkārtēju notikumu EK Līguma izpratnē un ka jebkurā gadījumā nevar noteikt, vai pastāv nepieciešama un īpaša saikni starp minēto pasākumu un atbalsta saņēmēju ciesto kaitējumu, kuru paredzēts kompensēt ar atbalstu.

(69) Attiecībā uz iespēju, ka pārbaudāmais atbalsta pasākums var atbilst citiem valsts atbalsta noteikumiem attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē, pamatnostādņu 3.5. punktā noteikts, ka jebkuram atbalsta pasākumam, lai tas būtu saderīgs ar kopējo tirgu, jābūt stimulējošam vai tajā jāparedz atbalsta saņēmēja līdzdalība. Ja Kopienas tiesību akti vai šīs pamatnostādnes skaidri neparedz izņēmumus, vienpusēji valsts atbalsta pasākumi, kuru mērķis ir tikai uzlabot ražotāju finansiālo stāvokli, nevis veicināt nozares attīstību, ir pielīdzināmi atbalstam uzņēmējdarbībai un nav saderīgi ar kopējo tirgu. Turklāt, ņemot vērā šā atbalsta raksturu, tas var arī nelabvēlīgi ietekmēt tirgus kopējās organizācijas mehānismus.

(70) Pārbaudāmais atbalsta pasākums nesatur nekādu stimulējošu faktoru un neprasa līdzdalību no atbalsta saņēmēja puses. Kā norādīts iepriekš, tas neatbilst pat prasībām, kas noteiktas pamatnostādņu 11. punktā, lai to uzskatītu par tādu atbalstu kaitējuma kompensēšanai, kas saderīgs ar kopējo tirgu. Šķiet, ka šis atbalsts vienīgi uzlabo ražotāju finansiālo stāvokli, nevis veicina nozares attīstību, un jo īpaši šķiet, ka tas nodrošina atbalstu uzņēmējdarbībai, kura mērķis ir kompensēt atbalsta saņēmējiem saimnieciskās darbības izmaksas, kas saistītas ar parastu uzņēmējdarbības risku.

(71) Rezultātā saskaņā ar tiesību aktiem par lauksaimniecībai piemērojamo valsts atbalstu nevar uzskatīt, ka reģionālā likuma Nr. 27/2000 1. pantā paredzētais atbalsta pasākums par labu uzņēmumiem, kas nodarbojas ar EK Līguma I pielikumā noteikto lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību, būtu attaisnojams. Tādējādi Komisija uzskata šo atbalsta veidu par atbalstu uzņēmējdarbībai, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Šādam atbalsta veidam, ar kuru kompensē saņēmējiem daļu no to pārvaldības izmaksām, nav ilgstošas un strukturālas ietekmes uz saistītajām nozarēm, un tas tikai sniedz priekšrocības Sicīlijas produktiem attiecībā pret produktiem, par kuriem nav saņemts līdzīgs atbalsts no salīdzināmiem pasākumiem Itālijā vai citās dalībvalstīs.

(72) Tādēļ uz reģionālā likuma Nr. 27/2000 1. pantā paredzēto atbalstu neattiecas ne tās atkāpes, kas noteiktas EK Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā vai 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, ne arī kāda cita EK Līgumā paredzēta atkāpe.

VI. **SECINĀJUMI**

(73) Iepriekšminēto apsvērumu rezultātā var secināt, ka reģionālā likuma Nr. 27/2000 1. pantā paredzētais atbalsta pasākums nav saderīgs ar kopējo tirgu un nav jāīsteno.

(74) Saskaņā ar reģionālā likuma Nr. 27/2000 2. panta noteikumiem šajā likumā paredzēto atbalsta pasākumu īstenošana ir atkarīga no Komisijas piekrišanas. Kompetentās iestādes savos apsvērumos apstiprinājušas, ka atbalsts nav ticis īstenots.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, kuru Itālija plāno īstenot par labu uzņēmumiem, kas nodarbojas ar EK Līguma I pielikumā noteikto lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību un kurš paredzēts reģionālā likuma Nr. 27/2000 1. pantā, lai atlīdzinātu kaitējumu, kas radies autopārvadātāju streika un ceļa blokāžu dēļ

Sicīlijā laika posmā no 2000. gada 30. septembra līdz 8. oktobrim, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Tādēļ šis atbalsts nav jāīsteno.

2. pants

Itālijai divu mēnešu laikā pēc paziņojuma saņemšanas par šo lēmumu ir jāinformē Komisija par pasākumiem, ko tā veikusi šā lēmuma izpildei.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 7. maijs

Komisijas vārdā —
Franz FISCHLER
Komisijas loceklis